

ORBÁN OTTÓ

A köztársaság

*a történelem
a Sirkupac nevű kilátóról nézve
családi osztozkodás egy gaz fölverte udvaron*

*az érméken persze a mit-tudni-kik átszellemült arca
de az igazi tét a viseltes kabát a gebe ló
ami megmarad
körötte a széltől víjjogó országok
a kendős sógorasszonyok*

*mindez később
mikor a térkép mennydörögve átrendeződik
a kilőtt tankok és a fejbe lőtt túsok napjaiban
könnyen tűnik föl szükségszerűségnek
és a tudósok is keményen dolgoznak majd hogy kimutassák
melyik templomot ki építette
mármint az új követelmények szerint*

*ebben a se vége se hossza marakodásban
van egy pillanat
a helyi időszámítás szerint 1918-ban
semmi sem működik
a kormányrúdnál egy idealista
mellesleg gróf de mindenek előtt balek
aki a legszentebb eszmények ígézetében
vér nélkül akarja kimondani azt hogy „véreim”*

*az idő vak ujjai
ahogy a tanulságot kitapogatják*

*rohankés nélkül a látomás nem való semmire,
a kortalan lényeg
mindig a kor maszkját viseli
és egy bődön zsírba veti a reményét
hogy megéri az új tavaszt
mikor a borzongó győztes megszimatolja
a kiürtött népek üszkös közérzetét*

A brazilok búcsúestje

*emlékszem például Mothobi
ovális fekete bazaltkő fején
a göndör elektromos hajra*

*leginkább a brazilok hívtak táncolni minket
MAGUK NÉLKÜL MÁR RÉG MEGDÖGLÖTT VOLNA A PARTY
súgta a fülembé a kígyó és jaguár Maria-Elena*

*SZART ÉR A MI BARÁTSÁGUNK mondta Mothobi
AZ ÉN BARÁTOM AZ AKI FEGYVERT AD EL NEKEM
és novellájában egy deszkapriccsen vérekes szemmel
hánykolódott Afrika Anya*

*és én most fölénygel gondolhatnék rá mint az idősebb
mert minden nép átéli a kamaszkor lázas vagy-vagyjait
mielőtt megokosodva és elkényelmesedve a süllyesztőben
alámerül*

*ha nem sütné a szememet az az üszkös fekete rongycsomó
amelyet hónapokkal később a tévében láttam
Soweto hullámbádogként izzó ege alatt a vérmocskos betonon
feküdni*

*hogya a torkomban lüktetett a bozótlakók vérverőktől dübörgő
dobja*

*az nem lehet hogy ő volt
nem ő volt nem ő nem ő nem ő nem ő*

EÖRSI ISTVÁN

Naplóból

ELSÖTÉTÍTETT SZOBÁBAN

*Elsötétített szobában
zseblámpánál a szabadság
rézüstömbe katonásan
beletrombitálja taknyát.*

*Elektromos habverővel
a cseléd majd nekilát —
lesz csemegénk — s ő tudómmal
törli tikkadt nóziját.*